

Datum van
inontvangstneming

:

29/07/2024

Zaak C-433/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 juni 2024

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeschikking:

18 juni 2024

Verzoekende partij:

Galerie Karsten Greve

Verwerende partij:

Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté
industrielle et numérique

[OMISSIS]

[OMISSIS]
[OMISSIS]
[OMISSIS]

[OMISSIS]
[OMISSIS]
[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]
[OMISSIS]

Galerie Karsten Greve heeft de tribunal administratif de Paris (bestuursrechter in eerste aanleg Parijs, Frankrijk) verzocht om kwijtschelding van de naheffingsaanslagen voor de belasting over de toegevoegde waarde die haar zijn opgelegd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2014 alsook van de daarmee samenhangende boetes. Bij vonnis nr. 1812825 van 25 november 2020 heeft deze rechter haar verzoek afgewezen.

Bij arrest nr. 21PA00400 van 1 juni 2022 heeft de cour administrative d'appel de Paris (bestuursrechter in tweede aanleg Parijs, Frankrijk) het hoger beroep van Galerie Karsten Greve tegen dit vonnis afgewezen.

Bij beroepschrift [van] [OMISSIS] 21 juli 2022, [OMISSIS], heeft Galerie Karsten Greve de Conseil d'Etat (hoogste bestuursrechter, Frankrijk) verzocht om:

- 1) dat arrest te vernietigen;
- 2) de zaak ten gronde af te doen door het hoger beroep toe te wijzen;
- 3) de staat te [verwijzen in][OMISSIS] [de kosten][OMISSIS].

Zij betoogt dat de cour administrative d'appel de Paris blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de feiten juridisch onjuist heeft gekwalificeerd door, bij de weigering om het facultatieve stelsel van de winstmargeregeling toe te passen op de verkoop van schilderijen die zij van de Britse vennootschap Studio Rubin Gideon had aangekocht, enerzijds te oordelen dat deze vennootschap een belastingplichtige wederverkoper was in de zin van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 26 november 2006, en anderzijds dat zij niet de maker van de schilderijen was in de zin van deze richtlijn.

[OMISSIS] [De verwerende partij] concludeert tot afwijzing van het hoger beroep. [Zij] betoogt dat de door de verzoekende partij aangevoerde middelen ongegrond zijn.

[OMISSIS]

- 1 Uit de stukken van het dossier blijkt [OMISSIS] dat Galerie Karsten Greve, die een kunstgalerie exploiteert, het onderwerp vormde van een boekhoudkundige controle na afloop waarvan de belastingdienst van oordeel was dat de vennootschap ten onrechte de winstmargeregeling had toegepast op de wederverkoop van kunstwerken die zij had aangekocht van de Britse vennootschap Studio Rubin Gideon, en haar bijgevolg naheffingsaanslagen heeft opgelegd voor de belasting over de toegevoegde waarde voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2014. [OMISSIS]
- 2 Enerzijds bepaalt artikel 311 van de richtlijn van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, dat aan het begin van hoofdstuk 4 staat, het volgende: „*Bijzondere regelingen voor gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten*” van titel XII „*Bijzondere regelingen*”: „1. „*Voor de toepassing van dit hoofdstuk, en onverminderd andere communautaire bepalingen, wordt verstaan onder: [...] 2) „kunstvoorwerpen”: de in bijlage IX, deel A, genoemde goederen [...]*”, waarin „*Schilderijen, collages en dergelijke decoratieve platen, schilderijen en tekeningen geheel van de hand van de kunstenaar [...]*” zijn vermeld. Artikel 316 van deze richtlijn luidt „1. *De lidstaten verlenen de belastingplichtige wederverkopers het recht te kiezen voor toepassing van de*

winstmargeregeling op de leveringen van de volgende goederen: a) kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten die zij zelf hebben ingevoerd; b) kunstvoorwerpen die aan hen geleverd zijn door de maker of diens rechthebbenden; c) kunstvoorwerpen die aan hen geleverd zijn door een andere belastingplichtige dan een belastingplichtige wederverkoper, wanneer die levering aan het verlaagde tarief uit hoofde van artikel 103 onderworpen is". Artikel 103 van die richtlijn bepaalt: „1. De lidstaten kunnen bepalen dat het verlaagde tarief dat, of een van de verlaagde tarieven die, zij overeenkomstig de artikelen 98 en 99 toepassen, eveneens van toepassing is op de invoer van kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten, zoals omschreven in artikel 311, lid 1, punten 2), 3) en 4). / 2. Wanneer zij van de in lid 1 bedoelde mogelijkheid gebruikmaken, kunnen de lidstaten het verlaagde tarief eveneens toepassen op de volgende handelingen: a) leveringen van kunstvoorwerpen die door de maker of diens rechthebbenden worden verricht; b) leveringen van kunstvoorwerpen die incidenteel worden verricht door een andere belastingplichtige dan een belastingplichtige wederverkoper wanneer de kunstvoorwerpen door deze belastingplichtige zelf zijn ingevoerd of hem zijn geleverd door de maker of diens rechthebbenden, of te zijnen gunste het recht op volledige aftrek van de BTW hebben doen ontstaan". Lid 1 van artikel 94 van deze richtlijn luidt als volgt: „Het op de intracommunautaire verwerving van goederen toe te passen tarief is het tarief dat binnen het grondgebied van de lidstaat op de levering van eenzelfde goed wordt toegepast".

- 3 Anderzijds luidt 1° van I van artikel 297 A van de code général des impôts (Frans belastingwetboek): *„De maatstaf van heffing voor leveringen door een belastingplichtige wederverkoper van gebruikte goederen, kunstwerken, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten die aan hem worden geleverd door een persoon die niet belastingplichtig is voor de belasting over de toegevoegde waarde of door een persoon die niet gemachtigd is om voor deze levering belasting over de toegevoegde waarde in rekening te brengen, is het verschil tussen de verkoopprijs en de aankoopprijs. / De definitie van gebruikte goederen, kunstwerken, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten wordt vastgesteld bij decreet".* In artikel 297 B van dat wetboek is bepaald: *„Belastingplichtige wederverkopers kunnen verzoeken om toepassing van de bepalingen van artikel 297 A voor leveringen van kunstwerken, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten als gevolg van een invoer, een intracommunautaire verwerving of een levering waarop het verlaagde tarief voor de belasting over de toegevoegde waarde van toepassing is overeenkomstig artikel 278 septies of I van artikel 278-0 bis".* Op grond van 1° van II van artikel 98 A van bijlage III van dit wetboek worden als kunstwerken beschouwd *„[s]childerijen, collages en dergelijke decoratieve platen, schilderijen en tekeningen geheel van de hand van de kunstenaar".*

- 4 [OMISSIS]

- 5 [middel inzake de onjuiste kwalificatie van Studio Rubin Gideon als belastingplichtige wederverkoper, verworpen door de verwijzende rechter] [OMISSIS].
- 6 [OMISSIS] [O]vereenkomstig de bepalingen van 2° van artikel 278 septies van de code général des impôts, in de versie die van toepassing is op het belastingtijdvak in kwestie, zijn „*leveringen van kunstwerken die door de maker of diens rechthebbenden worden verricht*” onderworpen aan een belasting over de toegevoegde waarde van 10 %. Uit de combinatie van deze bepalingen en die van punt 3 van artikel 297 B van de code général des impôts volgt dat het hierin opgenomen recht om te kiezen voor de bijzondere regeling voor de belasting over de toegevoegde waarde, te weten de winstmargeregeling, van toepassing is op leveringen van kunstvoorwerpen volgend op een levering die door de maker of diens rechthebbenden wordt verricht, alsook op leveringen volgend op een intracommunautaire verwerving die is verricht bij de maker of diens rechthebbenden.
- 7 Uit de stukken van het dossier [OMISSIS] blijkt dat Galerie Karsten Greve voor de belasting over de toegevoegde waarde de winstmargeregeling toepaste op leveringen aan haar klanten van schilderijen van de schilder Gideon Rubin, die zij zelf had verkregen na intracommunautaire verwervingen die werden verricht bij de Britse vennootschap Studio Rubin Gideon, waarvan de heer Rubin een van de twee vennoten was. Door te oordelen dat Galerie Karsten Greve niet gerechtigd was om voor de belasting over de toegevoegde waarde de winstmargeregeling op deze leveringen van schilderijen toe te passen, was de cour administrative d’appel [bestuursrechter in tweede aanleg, Frankrijk] [OMISSIS] van mening dat de schilderijen niet door de maker aan haar waren geleverd, aangezien de maker alleen de kunstenaar kon zijn die het eigenhandig had geschilderd vanwege het feit dat het om een schilderij ging, zodat Studio Rubin Gideon, in haar hoedanigheid van rechtspersoon, niet als de maker van de betrokken schilderijen kon worden beschouwd. Ter ondersteuning van haar hoger beroep voert de verzoekende partij aan dat de cour administrative d’appel op dit punt blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting.
- 8 Het antwoord op het door de verzoekende partij aangevoerde middel hangt af van de vraag of de bepalingen van artikel 316, lid 1, onder b), juncto artikel 311, lid 1, punt 2, en bijlage IX, deel A, van de richtlijn van 28 november 2006 aldus moeten worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat een rechtspersoon zoals een vennootschap in de zin en voor de toepassing van deze bepalingen als de „maker” van een schilderij wordt beschouwd.
- 9 Indien deze eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, hangt het antwoord op het aangevoerde middel tevens af van de vraag welke criteria in aanmerking moeten worden genomen om te erkennen dat een rechtspersoon zoals een vennootschap in de zin en voor de toepassing van deze bepalingen kan worden beschouwd als „de maker” van een schilderij (zoals, in het geval van een vennootschap, de vraag of de vennootschap aan een bijzondere wettelijke regeling is onderworpen, of de

natuurlijke persoon die het schilderij heeft geschilderd het gehele of gedeeltelijke aandelenkapitaal van de vennootschap bezit, of deze persoon bestuursfuncties binnen de vennootschap uitoefent, enzovoort).

- 10 Deze vragen zijn beslissend voor de beslechting van het voor de Conseil d'État aanhangige geding. Zij zijn moeilijk te beantwoorden. Derhalve moeten deze vragen overeenkomstig artikel 267 VWEU worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en moet de behandeling van de zaak bij wege van afdoening van de conclusies van de verzoekende partij worden geschorst totdat het Hof zich heeft uitgesproken over die vragen.

BESLISSING:

Artikel 1: De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie zich heeft uitgesproken over de navolgende vragen:

1) Moeten de bepalingen van artikel 316, lid 1, onder b), juncto artikel 311, lid 1, punt 2, en bijlage IX, deel A, van de richtlijn van 28 november 2006 aldus worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat een rechtspersoon zoals een vennootschap in de zin en voor de toepassing van deze bepalingen als „de maker” van een schilderij wordt beschouwd?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, welke criteria moeten in aanmerking worden genomen om te erkennen dat een rechtspersoon zoals een vennootschap in de zin en voor de toepassing van deze bepalingen kan worden beschouwd als „de maker” van een schilderij (zoals, in het geval van een vennootschap, de vraag of de vennootschap aan een bijzondere wettelijke regeling is onderworpen, of de natuurlijke persoon die het schilderij heeft geschilderd het gehele of gedeeltelijke aandelenkapitaal van de vennootschap bezit, of deze persoon bestuursfuncties binnen de vennootschap uitoefent, enzovoort)?

[OMISSIS]